

•Written by - வலங்கட் சாமிநாதன் -•

••Tuesday•, 03 •May•, 2011 20:08• - •Last Updated•

••Tuesday•, 03 •May•, 2011 20:39•

அத்தியாயம் 65

புர லா வந் த பிறகு ஏறப் பட்ட புதிய ஈடுபாடுகளில் ஒன்று, ஆங்கில தினசரி பத்திரிகை பதிப்பதும், பத்திரிகைகள் வாங்குவதும். ஆங்கில தினசரி பத்திரிகை அவ்வப்போது மாறிக்கொண்டே இருக்கும். புர லாவுக்கு வந்த ஆங்கில தினசரி பத்திரிகைகள் கல்கத்தாவிலிருந்து வரும். புர லாவுக்கு வந்தவனை அம்ரித் பஜார் பத்திரிகாவும், ஸ்டேட்ஸ்மன் - ஸ்டேட்ஸ்மன் ஆங்கிலேயர் நடத்தும் பத்திரிகையாச்சே என்று அம்ரித் பஜார் பத்திரிகை பக்கம் மனம் சனெறது. அது ஒரு பெரிய ஸ்தாபனம். அனகேமாக ஆனந்த பஜார் பத்திரிகா என்னும் வங்காளி மொழி பதிப்பையும் அது வளியிட்டு வந்தது. பெரும்பாலும் வங்காளிகள் இந்த இரண்டு பத்திரிகைகளில் ஒன்றைத் தான் விரும்பிப் பதிப்பார்கள். துஷார் காந்திகோஷ் அதன் ஆசிரியர். அது நம்மீர் இந்தியன் எகஸ்ப்ரெஸ், சூதசேமித் திரன், தினமணி, தினசரி போன்ற தசேய் உணர்வு மிக்க பத்திரிகை சூதந் திர போராட்டத்தோடு தம்மனைக்கியப்படுத்திக்கொண்டவர்கள். ஜுகாந்தர் என்று ஒரு வங்காளி பத்திரிகையும் கட்ட வந்தது. இன்னொரு பத்திரிகையும் ஆங்கில பத்திரிகை தான், கல்கத்தாவிலிருந்து வந்து கொண்டிருந்தது. பெயர் சரியாக நினைவில் இல்லை. ஹிந்துஸ்தான் ஸ்டாண்டர்டாக இருக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது. அதை இப்போது நினைவு கொள்ளக் காரணம் இடையிடையே அந்தப் பத்திரிகையும் வாங்கிக்கொண்டிருந்தனே என்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது. ஏன்னில் அதில் எம்.என். ராய் தன் நினைவுகளை அவ்வப்போது எழுதிக்கொண்டிருப்பார். எம்.என். ராய் லெனின் காலத்திலிருந்து அவர் காலத்திய தலைவர்களிடன் உறவாடியவர். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தொடங்குவதற்கு என்று அல்லது கம்யூனிஸ்ட் தலைவர்களிடன் கொமிண்டரென் சார்பில் தொடர்பு வைத்துக் கொள்ள அனுப்பப்பட்டவர் என்று பதித்த ஞாபகம். எந்த நாட்டுக்கு அவ்வாறு அனுப்பப்பட்டார் என்பது நினைவில் இல்லை.

பெரிய மதே. சிந்தனையாளர். ஸ்டாலின் அதிகார உச்சத்தை அடந்த காலத்தில் அவர் ஒதுக்கப்பட்டார் என்றும் பதித்த நினைவு. ஐம்பதாண்டுகளில் அவர் அரசியலிலிருந்து ஓய்வு பெற்றவராக, கல்கத்தாவில் வாழ்ந்துகொண்டு பழைய வரலாறுகளை அவ்வப்போது எழுதி வந்தார். மாவே சனாவகைக் கைப்பற்றி கம்யூனிஸ்ட் ஆட்சியை ஸ்தாபித்தும் மாஸ்கோ சனெறார், ஸ்டாலினிடன் பசேச்சு வார்த்தை நடத்த. அப்போது

•Written by - வங்குட் சாமிநாதன் -•

••Tuesday•, 03 •May•, 2011 20:08• - •Last Updated•

••Tuesday•, 03 •May•, 2011 20:39•

எம் .என் . ராய் எழுதினார் , ஸ்டாலின் மற்ற நாட்டு கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளைப் போல மாவோ வையும் தமக்கைகள் வதைத்துக் கொள்ள ஆசைப் படுவார் தான் . ஆனால் அது மாவோ விஷயத்தில் நடக்காது . சனாவில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிப் பெற்றவற்றி மூழ்க் க மூழ்க் க மாவோவின் சாதனையையோகும் . அதில் ஸ்டாலினுக்கு எந்த பங்கும் இரூந்ததில்லை . என்றோ எழுதினார் . அப்போது அது எனக்கு, என்ன இப்படி எழுதுகிறாரே என்று நின்கைத்தோன்றியது . ஆனால் இப்போது அவர் சொன்னது எவ்வளவு தீர்க்கதரிசனமான பார்வை என்று ஆச்சரியப்பட வகைகிறது . கம்யூனிஸ்டுகளில் தீர்க்கதரிசியாகவும் சிந்தனையாளராகவும் ஒருத்தர் இருப்பது வியக்கவகையும் விஷயம் தானே . அதனால் தான் அவர் ஸ்டாலினோடும் சண்டை போட வேண்டி வந்ததோ, கம்யூனிஸ்ட் இண்டர்னேஷனலிலிருந்து விலக்கப்பட்டாரோ என்னவோ . இத்தோடும் இன்னொன்றும் சேர்ந்து கொண்டது . அது இல்லஸ்டிரேட் வீக்லி ஆஃப் இந்தியா . நான் வீக்லி பதிக்கத் தொடங்கிய காலத்தில் சி.ஆர் . மண்டி என்பவர் ஆசிரியராக இருந்தார் . அவரைப் பற்றி எனக்கு ஒன்றும் அதிகம் தெரியாது . ஆனால் வீக்லியில் என்ன மிகவும் கவந்தது அதில் வரும் ஓவிய அச்சுப் பதிவுகள் . வீக்லியிலிருந்து தான் சஸா, ஹுஸேன் , ஜமினி ராய் , ஹல்தார் , ரஸா, கோபால் கோஷ் , அமரித் ஷேர் கில் , இப்படி அனகேரின் ஓவியங்கள் அச்சில் பார்க்கக் கிடத்தன . கட்டாயம் யாராவது ஒருவரின் ஓவியம் மூழ்ப்புக்கு அச்சாகியிருக்கும் . சில சமயங்களில் அந்தந்த ஓவியரைப் பற்றிய அறிமுகமும் , விமர்சனமும் கட்ட யாராவது எழுதியிருப்பார்கள் . வீக்லியில் வளையிடப்படும் ஓவியர்கள் பெரும்பாலும் பம்பாயைச் சேர்ந்தவர்களாக வே இருப்பார்கள் . வங்க ஓவியர்களும் அவ்வப்போது இடம் பெறுவார்கள் . தனெ பிராந்தியத்திலிருந்து யார் பெயரையும் அறிந்துகொண்டதாக எனக்கு நினையில் இல்லை . இரண்டு பெயர்கள் மிக முக்கியமாக நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டும் . வீக்லி தான் எனக்கு இவர்களை அறிமுகப் படுத்தியது . ஒருவர் ஆனந்த குமாரஸ் வாமி . இன்னொருவர் இலங்கைக் காரர் . ஜார்ஜ் கீட் . (GEORGE KEYT) அவரை அக் காலத்தில் கீழைத் தேசத்து பிக்காஸோ என்று குறிப்பிட்டுப் பேசியது எனக்கு நினையில் இருக்கிறது . வீக்லியில் வரும் ஓவியங்களைப் பார்ப்பதும் அதில் தரப்பட்டிருக்கும் அறிமுகக் கட்டுரைகளைப் படிப்பதுமாக இருந்தது தான் எனக்கு அதில் ருசி ஏற்பட்டது . பின் இரண்டு வருடங்கள் கழித்து கல்கத்தா போனபோது அங்கு விக்டோரியா மெமோரியல் ஹாலில் இன்னும் ஒரு பெரிய விஸ்தாரமான உலகத்துடன் அச்சில் அல்ல, நேரடிப் பரிசீலம் காணக் கிடத்தது . பின்னும் அடுத்த இரண்டு மீனும் வருஷங்கள் கழித்துச் சென்ற போது நேஷனல் எக்ஸிபிஷன் ஆஃப் ஆர்ட்டில் போட்டிக்கு வந்த ஓவியங்கள் , பரிசு பெற்றவை என , தில்லியில் தொடங்கியது கல்கத்தாவாகும் கொண்டு வரப்பட்ட சமயம் நான் வலை தடே இண்டர் வியக்கு அங்கு சென்ற சமயமாக இருந்தது . அப்போது தான் நான் வீக்லியில் அச்சில் பார்த்த ஓவியர்களின் படப்புகளை அவற்றின் ஓரிஜினலில் பார்க்கக் கிடத்தது ஒரு பரவசம் நிறைந்த அனுபவமாக இருந்தது . அது பற்றிப் பின்னர் . ஆனால் அதற்கெல்லாம் வித்தாக இருந்தது , அந்த ஓரிய மாநில ஓதுங்கிய முகாமில் என்னவந்ததென்ற வீக்லி பத்திரிகை என்று சொல்லத் தான் . இதனைக் குறிப்பிட்டேன் .

இன்னொன்று சொல்ல வேண்டியது பாப் ராவ் படலேன் மதர் இந்தியா . எனக்கு அது மிகவும் சுவாரஸ்யம் தருவதாக இருந்தது . அதன் விலை ரூ 3 அந்தக் காலத்தில் மிக அதிகம் ஆர்ட் பீப்ரில் தான் மூழுவதும் அச்சிடப்பட்டிருக்கும் . அந்தக் காலத்தில் ஷாந்தா ராம் நம்மீர் பாஷையில் இயக்குனர் சிகரம் . ஹிராகுட் போன உடனேயே எனக்கு

•Written by - வங்குட் சாமிநாதன் -•

••Tuesday•, 03 •May•, 2011 20:08• - •Last Updated•

••Tuesday•, 03 •May•, 2011 20:39•

அவருடைய தஹஜே சம பல பர விஜயலக ஷமி டாக் ஸில் ஓடிக் கொண்டு இருந்தது.

எனக்கு என்னவோ அவரிடம் அவ்வளவாக ஈர்ப்பு ஏற்படவில்லை. அதற்கும் முன்னால் கும்பகோணத்தில் பதித்துக்கொண்டு இருந்த போது ஷாந்தா ராமின் படம் ஒன்று அப்பா தஷே -ஓ என்னவோ, புவா ஹன்ஸ் என்ற ஒரு புதுமுக நடிகை தான் கதாநாயகி. பள்ளிக் குட்ட பாடப்படுத்தக் ரகத்தில் அதில் நம் மர பாஷை மஸேஜ் மண்டலையிலடிப்பது போல் சொல்லப்பட்டிருக்கும்.

எனக்குப் பிடித்ததில்லை. ஆனால் ஷாந்தா ராம் ஒரு பெரிய ரொம்ப பெரிய தலை. அந்தக் பெரிய தலையைப் பாபு ராவ் படலே மிகக் கடுமையாகத் தாக்குவார். அது எனக்குப் பிடிக்கும். எல்லாவற்றையும் விட அதில் வரும் களேவி பதில்கள் பற்றி முன்னரே சொல்லியிருக்கிறேன். நண்பர்கள் எல்லோரும் பாபுராவின் களேவி பதில் ஓசியில் பதிக் என இடத்துக்கு வந்து விடுவார்கள். இந்த பாபுராவ் படலே காரணமாக எனக்கு ஒரு பெரியவரின் சினகேமும் கிடைத்தது. அவர் 30 மலைகள் என்னவோ தள்ளி, சிப்ளிமாவா, பர்கரா, எது என்று நிச்சயமாக நினைவில் இல்லை. அங்கு இருந்த எக்ஸிக்யூட்டிவ் என ஜினீயர் ஆஃபீஸில் பிவிஷனல் அக்கௌண்டண்டாக வலே பார்த்தார். அவர் புரலாவில் தலமை அலுவலகத்துக்கு வந்து சில நாள் தங்குவார். எப்படியோ என்னுடன் அறிமுகமாக, என வீட்டில் தான் தங்குவார். தங்கும் போது அவர் செலவில் தான் நாங்கள் சம்பலப் பர போவோம். அவர் செலவில் தான் சாப்பாடு எல்லாம்.

வறோ யாரையும் செலவு செய்ய விடமாட்டார். முதல் தடவை என்னிடம் இருக்கும் மதர் இந்தியாவைப் பார்த்து எனக்கு இதைப் பதிக் கொடு எடுத்துப் போகிறேன் என்றார். பழைய இதழ்களையும் ஒன்று விடாமல் எடுத்துக்கொண்டார். உடனே அவ்வளவுக்கும் இதழ்க்கு ரப்பாய் மீன்று என்று கணக்குப் பண்ணி என் பையில் திணித்தார். இனிமலே நீ யே வாங்கி வ. நான் வந்து எடுத்துப் போகிறேன் என்று எங்களாக்குள் ஒரு ஒப்பந்தமும் வாய் வார்த்தையாக பதிவாகியது. பின் ஒரு நண்பன் சொன்னான். “ரொம்ப தங்கமான மனஷண்டா. நிறைய சம்பாதிக்கிறார். கண்பிராக்டர்கள் எல்லாம் வந்து பில் பாஸ் பண்ண பணம் கொடுப்பான். அவர் தன்கீழே இருக்கும் ஒவ்வொரு தனாக்கும் பணம் கொடு. என்று எல்லாருக்கும் பணம் பட்டுவாடா நடக்கும். ஊர்லே ஒரு பொண்ணு அவருக்கு ரொம்ப பாசம். அந்த பொண்ணுகிட்டே இங்கே எப்படி அவங்களை அழைசிண்டு வரது. ஒண்ணும் வசதியே இல்லையே. பொண்ணும் பதிக் கிற பொண்ணு” என்று மன வதேனையோடு சொல்வார்” என்று செய்தி சொன்னான். நாங்கள் அவரை இது பற்றி எல்லாம் துருவி எதுவும் கடைபதில்லை. அவர் எங்களாடன் இருக்கும் போது ஜாலியாகப் பொழுது போகும். அவருக்கும் எங்கள் சினகேம் ஏதோ விதத்தில் வண்பித்தான் இருந்தது என்று தோன்றியது.

அவர் இல்லாத போது இன்னொரு இரட்டையர் என் அறகைக்கு அபிக் கடி வந்து பசேச் செல்வார்கள். இருவரும் ரொம்ப வருஷங்கள் மலாயாவிலிருந்தவர்கள். மலாய் பாஷையில் பசே எங்களைக் குஷிப்படுத்துவார்கள். நான் வலே பார்த்த சிக்ஷனிலும் இரண்டு

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் -•

••Tuesday•, 03 •May•, 2011 20:08• - •Last Updated•

••Tuesday•, 03 •May•, 2011 20:39•

இது அவர்களது போர்த் தந்திரம். தமாஷாகத் தான் இருந்தது...

அத்தியாயம் 66.

ரொம்ப நாட்களாக அவ்வப்போது சில நாட்களாவது எங்களுடன் தங்கி சின்னப் பையன்களோடு தானும் ஒரு சின்னப் பையனாக ஊர் சுற்றுவதும் சினிமா பார்ப்பதுமாகக் கழித்த அந்த பெரியவர், வயதில் எங்களுக்கெல்லாம் தந்தை வயதுள்ளவர், கொஞ்ச நாட்களாகக் காணவில்லை. அவர் என்னிடமிருந்து வாங்கிச் செல்லும் ஃபிலம் இண்டியா பத்திரிகையும் சரே ஆரம்பித்து விட்டது. மாதங்கள் கடந்தன. பின்னர் தான் யாரோ அவர் பிவிஷனல் அலுவலகம் இருந்த சிப்ளிமாவிலிருந்தோ பரிகரிலிருந்தோ வந்த ஆள் மலம் திரிந்தது. அவர் ஹிராகுட் அணைக் கட்பில் வலையில் இல்லை என்று. காரணம், அவர் கொள்ளையாகத் தன் பாசத்தையே பொழிந்த அவர் மகள், கல்யாணத்துக்கு இருந்த மகள் மிகக் கொடூரமான நிலையில் அவள் உயிரிழந்தாள் எனச் சொன்னார்கள்.. எரிந்து கொண்டிருந்த ஸ்டவு புடவையில் பற்றி அந்த இளம் பெண் கருகிவிட்டாள். செய்தி கேட்ட எங்களுக்கு உடல் பதறியது. அந்தப் பெண்ணை நாங்கள் பார்த்ததில்லை. அந்தப் பெண்ணின் மலே பாசத்தையே பொழிந்த, அவள் நினைவாகவே எப்போதும் இருந்த அந்தப் பெரியவரின் பாசத்தைத் தான் நாங்கள் அறிவோம். கிட்டத்தட்ட அறுபது வருஷங்களாகிவிட்டன. இப்போதும் கிட்டிதான் எழுதும் போது கிட்ட மனம் கலங்கிவிடுகிறது. எழுதிவிட்டேன். ஆனால் வாயால் சொல்ல நேர்ந்தால் தொண்டை அடைத்துக் கொள்ளும். எங்கள் பட்டாளம் அவர் வரும் போதெல்லாம் அடிக்கும் கொட்டத்தைப் பொறுக்காத சிலர் "எப்படியெல்லாம் சம்பாதித்தார்? அது இப்படித் தான் போகும்" என்று சொன்னதாகவும் செய்தி கிடைத்தது. அரக்கர்களும் மனிதர்புத்தில் தானே இருப்பார்கள். எந்தக் குற்றத்துக்கு என்ன தண்டனை? யார் செய்த குற்றத்துக்கு யாருக்கு தண்டனை? எது குற்றம்? தானாக வந்ததை எல்லோருக்கும் பங்கு பிரித்துக் கொடுத்ததா? எப்படியெல்லாம் ஒரு கார்ப்பரே மனம் தனக்குப் பிடிக்காதவரை பழிச்சொல்லுக்கு இரையாகுகிறது? இப்போது அதையெல்லாம் நினைத்தாலும் மனம் தளரவில்லை.

இன்னொரு சம்பவமும் நினைவாக்கு வந்தது. மகாநதியின் குறுக்கே முதலில் ஒரு பாலம் கட்டப்பட்டது. அணைக் கட்ட நிர்ணயிக்கப்பட்ட இடத்திலிருந்து மீண்டும் மலைத் தள்ளி லச்சுமிடாங்கி என்னும் ஒரு கரையின் அருகில் இருந்த கரடின் அபிவாரத்திலிருந்து எதிர்க்கைக்கு. மிக நீண்ட பாலம். இந்திய பொறியாளர்களே கட்டிய

•Written by - வங்குட் சாமிநாதன் -•

••Tuesday•, 03 •May•, 2011 20:08• - •Last Updated•

••Tuesday•, 03 •May•, 2011 20:39•

பாலம் என்ற பருமையுடன் சொல்லிக் கொள்ளப்பட்டது. வீடுகள் கட்டுவதோடு அந்த பாலம் கட்டுவதுதான் முதலில் நடந்த காரியங்கள். அது ரயில் பாதையும் கொண்ட பாலம். கட்டி முடித்த பிறகு பாலம் சரியாகக் கட்டப்பட்ட வில்லை என்று ரயில்வீதி நிர்வாகம் தன பங்கு சிலவதைத் தர மறுத்தது. பாலம் பலமற்றது என்பது விசாரணையில் தெரிந்தது. பிறகு இன்னொன்றும் தெரியவந்தது. பாலம் கட்டியவர்கள் நிறைய சாப்பிட்டிருக்கிறார்கள். என்று இதற்கு பொறுப்பாக இருந்த என்சினீயர் தனக்குக் கீழ் இருந்த ஜூனியர் என்சினீயர் சப்பர்வசைசர்களே, “கூற்றத்தனை நீங்கள் ஒப்புக்கொள்ளுங்கள், சிறையிலிருந்து மீளும் வரை உங்கள் குடும்பத்தையே காப்பாற்றுகிறேன். வலையும் தருகிறேன். என்னை மாட்டிவிட்டால் எல்லோருமே கம்பி எண்ண வண்டியிருக்கும். உங்கள் குடும்பம் கதியற்றுப்போகும்”, என்று சொல்லி தான் தப்பித்துவிட்டதாக ஹிராகுட்டில் எல்லோரும் பதிக் கொண்டார்கள். இந்த சப்பிரண்டெண்டிங் என்சினீயர், ஏ.ஆர். சல்லாணி என்று பெயர் என்று நினைவு. அவர் தொடர்ந்து கொஞ்ச நாள் தான் இருந்தார். தன பதவியில். இது ஒரு களாசிக் பாட்டென். இந்த மாதிரி பெரிய முதலகைகள் தப்பித்து விடும். அவர்களுக்கு பழி சும்மக் கப்போது ஒரு fall guy என்பார்கள். பலிஆடு என்று தமிழில் சொல்லலாமா? இது போன்றே இன்று வரை நடந்து வருவது நமக்குத் தெரியும். இன்றைய பப்பிரைப் பார்த்தாலும் விழுங்கிப் பருத்திருக்கும் முதலகைகள் தெரியும். பலி ஆடுகளும் தெரியும்.

ஆனால் இந்த முதலகைகளை ஏன் பகவான் தண்டிப்பதில்லை. ஒரு பாவமும் அறியாத பண்ணை கருகிச் செத்தால் அதை எப்படி எல்லாம் கருகிய மனங்கள் விமர்சிக்கின்றன. இன்றைய முதலகைகள் நாட்டுக்குத் தலமை வடேம் வகை வற்றிக் கரமாகப் போடுகின்றன.

புராணகாலத்திலிருந்தே ஹிரண்யகசிபுகளும், மகாபலிகளும் இருந்திருக்கிறார்கள். எது கிருத யுகம், எது கலியுகம். எல்லோருமே மறைந்து விட்டார்கள். எத்தனை ஒரு கூற்றமும் செய்யாத பலிஆடுகள் இருந்திருக்கின்றன. மறைந்தும் விட்டன, காலம் காலமாக. இன்று அவர்கள் தியாகத் தீயில் வந்தது கட்ட நினைக்கப்பார்க்க அவர்கள் நினைவும் இல்லை. சோகங்கள் கால கதியில் நினைவுகளாகக் கட்ட எஞ்சுவதில்லை.

இப்படித்தான் இன்னொரு சம்பவமும் நினைவுக்கு வருகிறது. வயில் காலத்தில் இரவிலும் கட்ட வீட்டினுள் படுக்க முடியாது கயிறுக்கட்டிலை எடுத்து வீட்டுக்கு முன் உள்ள புல் தரையில் போட்டு படுத்துவிடுவோம். எல்லோர் வீட்டின் முன்னும் இரவில் கட்டில்களில் படுத்துறங்கும் காட்சியைப் பார்க்கலாம். இந்தக் காட்சி தில்லி வந்த பிறகும் தொடர்ந்தது. ராமகிருஷ்ணபுரம், வினைய நகர பகுதிகளில் வீடுகள் முன் கதவு ஒப்புக்கு சாத்தி இருக்கும் சில இடங்களில். எங்கள் வீடு அப்படித்தான். களவு போக ஒன்றுமில்லை என்ற ததிரியம். என்னோடு தான் எப்போதும் ஏழெட்டு பரேலிருந்து பத்துப் பரே வரை உடன் இருந்தார்கள். அனகேமாக யாராவது ஒருவர் வீட்டில் இருப்பார்கள் என்ற எண்ணத்தில் வீட்டிப் பட்டவது கிடையாது. இரண்டு மூன்று பரே இருந்த போது இரண்டு பட்டகுகைகோர்த்து பட்டிச் சல்லவோம். ஆனால் எண்ணிக்கை அதிகமானதும் எவ்வளவு பட்டகுகைகளை சங்கிலியாகக் கோர்க்க முடியும்? ஆதலால் பட்டவதே இல்லை. என்னமோ பட்ட இல்லாமல் கதவு சார்த்தியே இருக்கும். ஒரு நாள் சாயந்திரம் வீடு திரும்பிய போது வீட்டில் இருந்த எல்லா பட்டிகளும் திறந்திருந்தன. துணிகள் புத்தகங்கள் அறையெங்கும் வீசி எறியப்பட்டிருந்தன. திருடனுக்கு உபயோகமாக எதுவும் கிடக்கவில்லை. எங்களும் எதுவும் திருட்டும்

•Written by - வங்குட் சாமிநாதன் -•

••Tuesday•, 03 •May•, 2011 20:08• - •Last Updated•

••Tuesday•, 03 •May•, 2011 20:39•

போகவில்லை. ஆனால் திருட்டுப் பயம் என்னவோ சூற நியிருந்த தவர களாகக் கூறியிருந்தது.

அது மற்றவர்களுக்குத் தான். “இனி நம்ம வீட்டுக்கு ஒரு திருடன் வரமாட்டான் பாத்துக்க. இங்கே ஒரு மண்ணும் கிடக்காதுன்னு செய்தி போயிருக்கும் அந்த வட்டாரம் முழுதாக்கும்” என்று அறிநண்பர் திருநெல்வேலிக்காரர் ஜோக் அடித்தார். ஜோக் இல்லை அது உண்மையாகும் கிட. ஆனால் கிலி என்னமோ அக்கம்பக்கத்தில் மற்றவர்களுக்குத் தொடர்ந்து இருந்து கொண்டிருந்தது. ஒரு நாள் இரவு நாங்கள் தடுக்கத்தில் இருந்த போது, “சோர் சோர்” என்ற கச்சல் கேட்டு எல்லோரும் திடுக்கிட்டு விழுந்து எழுந்து பார்த்தால், பள்ளத்தில் விழுந்த ஒருவனைப் பிடித்திழுத்து அடிப்பது தெரிந்தது. உடனே எல்லோரும் அங்கு கூவிந்து தாங்களும் சேர்ந்து ஆளாளுக்கு அவனை மொத்த ஆரம்பித்தார்கள். “மாரோ சாலே கோ, மாரோ” என்ற கச்சல். அடிபட்டு கிறவன் அடியும் பட்டுக்கொள்கிறான். பலஹீனமாக அலறவும் செய்தான். அடித்துக்கொண்டே அவனைப் பிடித்து இழுத்து வந்தார்கள். கட்சியில் பார்த்தால் அவன் திருடனும் இல்லை.

கூடித்துவிட்டுத் தள்ளாடித் தள்ளாடி வந்தவன் பள்ளத்தில் விழுந்து விட்டான். யாருக்கும் கொஞ்சம் கிட வராதது இல்லை. அநியாயமாக ஒரு கூடித்துத் தள்ளாடிக் கொண்டிருந்த அப்பாவியை அடித்து விட்டோமே என்று. கொஞ்ச நாளை திருட்டுப் பயம் ஆகையினால் தான் இருட்டில் வந்தவனை சந்தக்கத்தில் அடித்து விட்டோம் என்று, “இனி நீ இந்தப் பக்கம் வராதே” என்று பயமுறுத்தி அனுப்பிவிட்டார்கள் எவனையாவது நம்மால். ஒருத்தன் மொத்தாகிறான் என்றால் எல்லோரும் சேர்ந்து அவனை மொத்த வேண்டாம். என்ன ஏது என்று விசாரித்துக் கொண்டிருப்பதில்லாம் அனாவசியம்.. பஞ்சாபிகளிடம் காணப்பட்ட இந்த சமீப கட்டுப் பாட்டு உணர்வு என்னை ஆச்சரியப்பட வைத்தது. இதில் நியாயம் பற்றிய விசாரணையெல்லாம் பிறகு தான் அவசியப்பட்டால் வைத்துக்கொள்ளலாம் இப்போது நம்முன் இருக்கும் அவசியமான முதல் பணி மொத்துவது.. அலுவலகத்தில், என்னுடைய வாதங்களையெல்லாம் ஒரே அடியாக, “போடா போ பரிசா வந்துட்டான் இங்கிலிஷ் காரன் பத்தவன் மாதிரி” என்ற ஒரு வார்த்தையில் என் வாதங்கள் ஒன்றுமில்லாமல், அவனுக்கு வறெறி வாகைச் சட்டியது நின்னவாக்கு வந்தது. அவர்களின் கொம்மாளத்தில் நானும் சிரித்துக் கலந்து கொண்டேன் என்பது வேறு விஷயம்.

ஆனால் இந்த திருட்டு என்பது ஓரிசாவில் இருந்த ஆரம்ப வருஷங்களில் நாங்கள் களே விப்பட்டதே ஒன்று. பழங்குடிகள். சீது வாத திரியாதவர்கள். முன்னையே சொல்லியிருக்கிறேனோ என்னவோ, திருவில் காய்கறி விற்கும் ஸ்திரீகள் கிட “இப்போ சில்லரை இல்லாவிட்டால் பரவாயில்லை அப்பாறம் வரும் போது கொடுங்கள்” என்று சொல்லும் பண்பாட்டினர். நம்மைப் பார்த்துப் பழக்கம் என்றில்லை. சக மனிதரிடம் அத்தனை நம்பிக்கை. எப்போதாவது எங்கள் திருட்டுப் போகும். திருட்டுப் போவது ஏதாவது சில்லரையாகத் தான் இருக்கும். எட்டணா பத்தணா என்று. தனக்கு அப்போதைய தவே என்னவோ அவ்வளவே எடுத்துப் போகும் கண்ணம். மற்றப் பணம் எல்லாம் எவ்வளவாக இருந்தாலும் அப்படியே இருக்கும். நிறைய நிலம் இருக்கும். ஆனால் காசு வேண்டும் என்பதற்காக அலுவலகத்தில் பியின் வேலைக்கு வந்து

•Written by - வங்கட சாமிநாதன் -•

••Tuesday•, 03 •May•, 2011 20:08• - •Last Updated•

••Tuesday•, 03 •May•, 2011 20:39•

சரே பவர்களான நான் அங்கு கண்டிருக்கிறேன். நமக்கு வலையாளாக வந்து சரே கிறவன் நம்மவையிட சலாது அதுகம் உள் ளவனாக இருப்பான். நாம் இடவையேயில் இடலி, தலாசை வடனை என்று அலவையோம். அவர்களோ வறும் பபரியதைத் தான் கொரித்துக்கொண்டிருப்பார்கள். எவ்வளவு எளிய வாழ்க்கை. எவ்வளவு உயரிய பண்புகள் என்று வியக்கத் தோணும். “இன்னும் அவன் இங்கிலீஷ் கத்துக்கலையில்லையா, பபிப்பறிவில்லாத சனங்கள். இன்னும் நாகரீகம் அவர்களை வந்தடையவில்லை. கொஞ்சம் இங்கிலீஷ் பபித்து அவனுக்கு நாகரீகம் வந்துட்டும். பின்னே பார்த்துத் தை.” என்பார் சீனிவாசன் என்ற என் அக்காலத்திய நண்பர்.

இதற்கும் தமிழ் நாட்டில் கட்சிகளின் செயல்பாட்டிற்கும் அதிக வித்தியாசம் ஏதும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. தலவரை சொன்னால் சரத்தான் என்பது தாரக மந்திரம். வந்து விழும் வசகைகள் தான் வித்தியாசப்படும் கட்சிக்குக் கட்சி. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியானால் அது சிஐஏ ஏஜெண்ட் என்றிருக்கும். கழகங்கள் ஆனால், “பார்ப்பனத் திமிர்” என்று வசகைகள் வந்து விழும். அதே சமயம் தனி ஒருவனாக ஒருவன் ஒரு கஷ்டத்தில் இருக்கிறான் என்றால் அவனுக்கு உதவாவதும் இந்த பஞ்சாபிகள் தான். அவர்கள் திருக்குறள் பபித்தவர்கள் இல்லலை.

அவர்கள் பஸ்களில் திருக்குறள் எழுதப்பட்டிராது தான். திருக்குறள் என்றால் என்னவென்றே தெரியாத மக்கள் அவர்கள். ஹிராகுட்போன காலத்தில் யார் வீட்டுக்குப் போனாலும், தெரிந்தவர்கள் என்று இல்லலை. யாரானாலும், “க்யா பீயகே, லஸ்ஸி(கெட்டியாகக் கரத்த இனிப்பு மலார்) யா துத்(பால்)” என்று உபசரிப்பார்கள். இரண்டு மபின்று வருடங்கள் கழித்திடீ அங்கு அறிமுகமான பின் “டீ சாப்பிடறயா என்று தான் கேட்பார்கள்> சாப்பிடும் நரேமாக இருந்தால் நாமும் அவர்களாடன் சரேந்து உட்கார்ந்து சாப்பிட்டே ஆகவண்டும். கொஞ்சம் அப்பி திண்ணியிலே உட்கார்ந்திருக்கவே்களா, . சாப்பிட்டு வந்துடறனே” என்று ஒரு நாளும் அவர்கள் சொல்ல மாட்டார்கள். இது நமக்கே உரிய, நம்முத்திரை தாங்கிய பண்பாடு. நாமல்லாம் திருக்குறளில் விருந்தலோம்பல் பல உரகைகளில் பபித்தவர்கள்.

vswaminathan.venkat@gmail.com